

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Attīstības komiteja

2011/0280(COD)

30.5.2012

GROZĪJUMI Nr. 6 - 15

Atzinuma projekts
Birgit Schnieber-Jastram
(PE485.891v01-00)

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām

Regulas priekšlikums
(COM(2011)0625 – C7-0336/2011 – 2011/0280(COD))

AM\903340LV.doc

PE489.683v01-00

LV

Vienoti daudzveidībā

LV

AM_Com_LegOpinion

Grozījums Nr. 6
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
1.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1.a) Reformai būtu jānodrošina, lai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantu KLP tiktu ņemti vērā attīstības sadarbības mērķi, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas un citu starptautisku organizāciju apstiprinātie mērķi. It sevišķi pasākumiem, kas īstenoti saskaņā ar šo regulu, nevajadzētu apdraudēt pilsoņu un suverēnu valstu tiesības demokrātiski noteikt savus lauksaimniecības un pārtikas politikas virzienus, kā arī nevajadzētu apdraudēt jaunattīstības valstu un jo īpaši vismazāk attīstīto valstu (VAV) pārtikas ražošanas jaudu un ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku, un šiem pasākumiem būtu jāveicina Savienības saistību izpilde klimata pārmaiņu mazināšanas jomā.

Or. en

Grozījums Nr. 7
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā
Norbert Neuser

Regulas priekšlikums
26. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(26) Viens no jaunās KLP mērķiem ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus, paredzot tiešo maksājumu obligātu “ekoloģisko”

(26) Viens no jaunās KLP mērķiem ir uzlabot ekoloģiskos rādītājus, paredzot tiešo maksājumu obligātu “ekoloģisko”

komponentu, kas atbalstīs visā Savienībā īstenojamu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi. Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai papildus pamata maksājumam piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Šāda prakse būtu jāveic kā vienkāršas, vispārinātas, ārpuslīgumiskas un ikgadējas darbības, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un ir saistītas ar lauksaimniecību, piemēram, kultūru *dažādošana*, ilggadīgo zālāju uzturēšana un ekoloģiski nozīmīgas platības. Šāda prakse būtu jānosaka kā obligāta arī tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas Natura 2000 teritorijās, uz kurām attiecas Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību, ciktāl šāda prakse ir saderīga ar minēto direktīvu mērķiem. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības sistēmu vispārēji atzīto labvēlīgo ietekmi uz vidi, lauksaimniekiem, kuri pilda Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu paredzētos nosacījumus, būtu jāgūst labums no “ekoloģiskā” komponenta bez papildu pienākumu izpildes. “Ekoloģiskā” komponenta neievērošanai būtu jānovēd pie sodu piemērošanas, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantu.

komponentu, kas atbalstīs visā Savienībā īstenojamu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi. Šajā nolūkā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, dalībvalstīm būtu jāizmanto, lai papildus pamata maksājumam piešķirtu gada maksājumu par obligātu praksi, kas lauksaimniekiem jāievēro, par prioritāti izvirzot gan klimata, gan vides politikas mērķus. Šāda prakse būtu jāveic kā vienkāršas, vispārinātas, ārpuslīgumiskas un ikgadējas darbības, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības un ir saistītas ar lauksaimniecību, piemēram, *dažādu* kultūru *augsekas sistēma*, ilggadīgo zālāju uzturēšana un ekoloģiski nozīmīgas platības *vai tādu kultūru audzēšana, kuras labvēlīgi ietekmē klimatu un vidi, palīdz samazināt ražošanas izmaksas un veicina vietējo dzīvnieku barības tirgu attīstību*. Šāda prakse būtu jānosaka kā obligāta arī tiem lauksaimniekiem, kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas Natura 2000 teritorijās, uz kurām attiecas Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību, ciktāl šāda prakse ir saderīga ar minēto direktīvu mērķiem. Ņemot vērā bioloģiskās lauksaimniecības sistēmu vispārēji atzīto labvēlīgo ietekmi uz vidi, lauksaimniekiem, kuri pilda Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulā (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu paredzētos nosacījumus, būtu jāgūst labums no “ekoloģiskā” komponenta bez papildu pienākumu izpildes. “Ekoloģiskā” komponenta neievērošanai būtu jānovēd pie sodu piemērošanas, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantu.

Or. en

Grozījums Nr. 8
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
33. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(33) Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz tāda brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, kas pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada

Grozījums

(33) Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos **vai palielināt pākšaugu audzēšanas apjomu augsekas sistēmā**. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz tāda brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, kas

maksimālā apjoma, Komisija būtu jāpilnvaro arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, Komisija būtu jāpilnvaro arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Or. en

Grozījums Nr. 9 Gesine Meissner

Regulas priekšlikums 33. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(33) Būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas maksājumtiesības,

Grozījums

(33) **Līdz 2016. gada beigām** būtu jādod dalībvalstīm iespēja daļu no valsts maksimālā apjoma, kas noteikts tiešajiem maksājumiem, skaidri noteiktos gadījumos izmantot saistītajam atbalstam konkrētās nozarēs. Resursi, kurus var izmantot saistītā atbalsta sniegšanai, būtu jāierobežo līdz noteiktam apjomam, vienlaikus ļaujot šādu atbalstu piešķirt dalībvalstīs vai to konkrētos reģionos, kuros ir īpaša situācija, proti, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai lauksaimniecības sektori ir sevišķi svarīgi ekonomisku, vides un/vai sociālu iemeslu dēļ. Būtu jāatļauj dalībvalstīm šādam atbalstam izmantot līdz 5 % no valsts maksimālā apjoma vai līdz 10 %, ja to saistītā atbalsta apjoms vismaz vienā gadā 2010.–2013. gada periodā pārsniedza 5 %. Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos, ja ir pierādītas konkrētas aktuālas reģiona vajadzības un saņemts Komisijas apstiprinājums, būtu jāatļauj dalībvalstīm izmantot vairāk par 10 % no valsts maksimālā apjoma. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir tikai tiktāl, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu šajos reģionos. Šādam atbalstam būtu jābūt pieejamam arī lauksaimniekiem, kuriem 2013. gada 31. decembrī ir īpašas

kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz tāda brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, kas pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, Komisija būtu jāpilnvaro arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Regulu (EK) Nr. 73/2009, un kuriem nav atbalsttiesīgu hektāru maksājumtiesību aktivizēšanai. Attiecībā uz tāda brīvprātīga saistītā atbalsta apstiprināšanu, kas pārsniedz 10 % no dalībvalstij noteiktā valsts gada maksimālā apjoma, Komisija būtu jāpilnvaro arī pieņemt īstenošanas aktus, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Or. de

Grozījums Nr. 10
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
3.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3.a pants

Attīstības politikas saskaņotība

Saskaņā ar LESD 208. pantu šīs regulas īstenošanā ņem vērā attīstības sadarbības mērķus, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas un citu starptautisku organizāciju apstiprinātos mērķus. Saskaņā ar šo regulu īstenotie pasākumi neapdraud pilsoņu un suverēnu valstu tiesības demokrātiski noteikt savus lauksaimniecības un pārtikas politikas virzienus, kā arī neapdraud jaunattīstības valstu un jo īpaši vismazāk attīstīto valstu (VAV) pārtikas ražošanas jaudu un ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku. Šie pasākumi veicina Savienības saistību izpildi klimata pārmaiņu mazināšanas jomā.

Or. en

Grozījums Nr. 11
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
30. pants – virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Kultūru dažādošana

Grozījums

Augsekas sistēma, kultūru dažādošana ***un virsaugi***

Or. en

Grozījums Nr. 12
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
30. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā **3** hektārus un to pilnībā neizmanto ***zāles audzēšanai*** (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē vismaz ***trīs dažādas kultūras***. Neviena no šīm ***trim*** kultūrām neaizņem ***mazāk*** par 5 % aramzemes, ***un galvenā kultūra neaizņem vairāk par 70 % aramzemes***.

Grozījums

1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā **10** hektārus un to pilnībā neizmanto ***ganībām*** (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē, ***tajā neaudzē ilggadīgos stādījumus*** vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē ***augsekas sistēmu, kura ietver vismaz četras kultūras un vismaz vienu reģionam piemērotu pākšaugu ne mazāk kā 10 % atbalsttiesīgo hektāru***. Neviena no šīm ***četrām*** kultūrām neaizņem ***vairāk*** par **50 %** aramzemes.

Or. en

Pamatojums

Lauksaimniecības aramzemē ir vajadzīga daudz plašāka kultūru daudzveidība, lai nodrošinātu kultūru ilgtspējīgāku pārvaldību kopumā, tādēļ augsekas sistēma ir jānosaka kā obligāts pasākums. Pākšaugu izmantošana augsekas sistēmā samazina nepieciešamību

izmantojot slāpekļa mēslojumu, tādējādi veicinot siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu un ierobežojot klimata pārmaiņas, kas skar jaunattīstības valstis. Pākšaugu audzēšana Eiropā arī samazina ES atkarību no dzīvnieku barības importa un attiecīgi arī mazina stimulu jaunattīstības valstīs sekmēt dzīvnieku barības monokultūras ražošanu lielos apmēros.

Grozījums Nr. 13
Franziska Keller, Catherine Grèze
Zaļo/ALE grupas vārdā

Regulas priekšlikums
30. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

1.a Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem mazāk nekā 10 hektārus un to pilnībā neizmanto ganībām vai zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē, tajā neaudzē ilggadīgos stādījumus vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē vismaz trīs kultūras, ietverot pākšaugus, kuri aizņem ne mazāk kā 5% atbalsttiesīgo hektāru.

Or. en

Pamatojums

Lauksaimniecības aramzemē ir vajadzīga daudz plašāka kultūru daudzveidība, lai nodrošinātu kultūru ilgtspējīgāku pārvaldību kopumā, tādēļ augsekas sistēma ir jānosaka kā obligāts pasākums. Pākšaugu izmantošana augsekas sistēmā samazina nepieciešamību izmantot slāpekļa mēslojumu, tādējādi veicinot siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu un ierobežojot klimata pārmaiņas, kas skar jaunattīstības valstis. Pākšaugu audzēšana Eiropā arī samazina ES atkarību no dzīvnieku barības importa un attiecīgi arī mazina stimulu jaunattīstības valstīs sekmēt dzīvnieku barības monokultūras ražošanu lielos apmēros.

Grozījums Nr. 14
Birgit Schnieber-Jastram

Regulas priekšlikums
32. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz 7 % no to atbalsttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.

Grozījums

1. Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz 7 % no to atbalsttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, **platībām, kurās neizmanto slāpekli**, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.

Or. en

Grozījums Nr. 15
Gesine Meissner

Regulas priekšlikums
59. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Tomēr 14.pantu, 20. panta 5. punktu, 22. panta 6. punktu, 35. panta 1. punktu, 37. panta 1. punktu un 39. pantu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Grozījums

Tomēr 14.pantu, 20. panta 5. punktu, 22. panta 6. punktu, 35. panta 1. punktu, 37. panta 1. punktu un 39. pantu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

38.–41. pants ir spēkā līdz 2016. gada 31. decembrim.

Or. de